

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejeman ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20
„Kmetovalec“ za naročnike Soče Vse l. f. 2—Pol leta f. 1. Za nenaročnike: Vse leto f. 3.—Pol leta f. 1.60
Pri oznanilih in ravno tako pri „poslaničah“ se plačuje za navadno tristočno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 2 krat
Za večje širke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldev v Gorici pri Paternolliju; v Trstu v tobakarnicah „Via della caserma 60“

Naročnina in dopisi naj se blagovoljno pošiljajo pod naslovom: Viktor Dolence v Gorici. — Rokopis se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremočnim se naročnina sniža, ako se oglase pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Oklic.

Nj. Veličanstvo presvitla naša cesarica in kraljica, katero velikodušnost in preblago srce vedno spodbuja k dobrim delom, je nedavno iz lastnega nagiba storila prvi korak za denašnjem potrebam primerno razširjenje važnega zavoda v Hernalsu, v katerem se izobražujejo hčere častnikov.

Ta zavod, katerega je osnovala velikodušna cesarica Marija Terezija, slavnega nam spomina, bode obhajal v kratkem stoletnico svojega obstanka.

Uže 100 let dela ta zavod prav uspešno v korist in podporo družin mnogih odličnih častnikov naše hrabre armade.

Zveksanje tega zavoda in pomnoženje števila odgojenk,—to je plemenita svrha, katero si je postavila naša prevzvišena cesarica, katera je v ta namen uže darovala znamenito svoto.

Močno se odmeva po vsem velikem cesarstvu velikodušen klic naše gospe in cesarice.

Priskotimo torej tudi mi z neomajenem patriotizmom na pomoč hčeram hrabrih vojakov, mej katerimi so tudi mnogi naši sinovi, bratje in sorodniki in katerih družin osoda in prihodnost je tudi nam pri sreč.

Da pa tudi Primorsko prebivalstvo pomore po svoji moči k izvršenju tega preblagega dela, povabljam vse velečestite, plemenite in visokorodne gospe in tudi vse čestite gospode Primorske dežele, da se vdeležijo tega započetja z doneski, kateri bodo, če še tako neznatni, sprejeti z največo hvaležnostjo.

Darovalci naj pošiljajo dotične svote ali naravnost meni, pod mojo addresso, ali pa predsedništvu namesništva v Trstu.

V Trstu 21. novembra 1875.

Ivana baronica Pino-Friedenthalska.

LISTEK.

Posebni znaki.

(Noveleta.)

Po danej snovi

Spisal: Janko Leban.

(Dalje.)

Prihodnje poludne ob času pohodov, sedeli sti mati in hči na vrtu, posleduja nekako blede, ko jima prinese gospa Neža listič in ju vpraša če dovolite, da ju obiše neki gospod. Na odgovor „da“ pripelje Neža gospoda barona pl. Redern-a na vrt.

Pozdravivši uljudno gospo, jame svoje obiskanje opravičevati s tem, da je rekel, da se mu je zdelo potrebno prinesiti lepi pahalnik nazaj, katerega je gospica Ida večerj v dvorani pozabila.

„V povrnitvi ste Vi jako točni“, odgovori majorka vzmši namesto Ide pahalnik, ki je bil povit v bel svilnat papir.

„Ne vselej!“ zavrne baron in pogleda pomenljivo gospico Ido „v življenju so slučajji, da v časi pri najboljši volji ne moremo tuje blago povrniti.“

Idi jame srce živahnje biti, a majorka zrla je barona nekako preplašeno,—iznenadeno!— „Kaj hočete s tem reči?“ vpraša naposled majorka resno.

Baron se nasmehlja.

Slovenski marmor. *)

Od levega brega Idrice.

Dosihdob je ostalo v naši domačiji celo malo dobička od nekterih prirodnin, ktere se tu pa tam nahajajo. Med temi nahaja se tudi marmor v Stopniku, in sicer marmor nenavadne krasote, bajé dosihmal unicum v Evropi. Nedavno sta moža zaklad vgladala, ktera zdaj z neutrudljivo marljivostjo na to delata, da bi se marmornata obrtnija razvetela. Ta trud bo,—kakor kaže—podvzetnikoma sijajno poplačan. Na vsak način imata podvzetnika z mnogoterimi zopernosti in težavami opraviti, posebno kar občilo zadeva, inako bi bila naša dežela z železnicami, oziroma z uže dolgo zažljeno predelko železnice osrečena, bi gotovo v naši domačiji krepka marmornata obrtnija voljavo zadobila. Naj bo tukaj omenjeno, da so uže najvišji uradniki naše dežele na to novorazvetočo se marmornato obrtnijo v Stopniku pozorni postali. Tako n. pr. sta v letošnjem poletju Nj. vzvišenost, deželni poglavar, baron Pino in Nj. kr. visokost, princ Virtembergski z nju najvišem obiskovanjem pričeto delo počastila.

Da tedaj na stvar pridem, naj tukaj nekoliko o lomu, o baži, o zmožnosti i porabi omenjenega marmorja povem.

Lom leži v tominskem glavarstvu, oddaljen od Tomina 2 milj, od Cirknega 1 $\frac{1}{4}$ miljo, na dobri cesti, in blago se na vozu lahko da je pošlje na železnico. Postajo v Gorico ali v Loko. Lom ima raztezo od 100,000 štirjaskih sežnjev, in se nahaja po hribu v visokosti 150 in v širokosti 200 sežnjev. Kop ni težak, ker se je na podlogi hriba kopati začelo, in se lahko višje sklade doseže; v nižini pa so klade v raznih razmerah za izdelavo pri rokah. Kar (bažo) versto marmorja zadeva,—je (zmes) konglomerat, in spada v obseg „breccije“, dosihmal edini v sestavi, zaradi barvne krasote in celotne vezbe. Kamenje, ktero se v njemu nahaja, je jaspis, porfir, ahaf, karneol, kvare in oglo-kisleno apno; lepilo je bituminozno apno, zeleni serpentin, in ker se sestava ne samo na barvi, ampak tu-

*) Naj nam gg. čitatelji ne zamerijo, da smo „Slovenski marmor“ denes posebno počestili in mu dali mesto, kder se navadno politika obravnava. Slovenski listi uže ne vedo več, kako bi pisali. Ured.

„Hotel sem le reči“, prične po kratkem preneh-laju, „da se naše želje in namere ne strinjajo vsikdar z voljo osode.“—

Majorka postaja vedno bolj radovodna in nemirna. „Gospica, Vi pak ste danes jako blede“, dejal je baron obrnivši se k Idi. „Vaša sinočna slabost Vam menda še nij odlegla?“

Deklica je vsa zmedena ko izvê, da je bil opazil njeno sinočno slabost tudi baron; sama ne ve kaj bi mu odgovorila.

Mladi baron je dobro videl v kakej zadregi sti gospi, in da bi ju dalje še ne nadlegoval, sklone oditi. Mati in hčerka dihali sti prosteje, ko je vstal. Preden pa se je oddaljil, vzal je pahalnik, katerega je bila položila gospa Žalnikova na mizo in podavši ga deklici reče: „Ne morem si kaj, da to ne dam v roke pravij vlastnici“. Na to se spoštljivo prikloni in se gospema priporoči: ter odide hitro.

Gospi gledali sti za njim; Ida pak je držala še vedno mehanično v roki v svilnat papir zaviti pahalnik, ko majorki v glavo šine nova misel. „Daj mi sem zavoj!“ dejala je obrnivši se h hčeri, „kdo ve, če nij baron tako drzen“

Toda Ida jej odtegne rokò. „Ne mati, ne!“ odgovori, „saj mi je rekel, da je to prav moja lastnina; meni gre stvar odgrniti.“

Ida razvije zavoj. Poleg pahalnika bilo je v njem i—malo pismice, katero—soditi po težkoti—moralo je imeti kaj tehtajočega s sebi. In tako je bilo! Jedva razgrne deklica pismo, prijde jej v roko—cekin na enem

di po velikosti nahajajočih se kamenov spreminja, katero se lahko v slednji obliki prebere, je prepodoben mozaiki ter je kot naravni marmor „mozaike“ imenovan.—Kakovost tega marmorja zamore vsem tirjavam zadostovati, ker sta lom in naležišče tako izdatna, da se ju, ako bi treba bilo, na več straneh lahko odpre. Kar razmerje zadeva, se lahko kôse od 2—3 metrov dolge, in od 1—2 metrov močne, oziroma široke dobi; gotovo bi se pa, ako bi se v notranjost loma šlo, v enem kosu dvojnato od omenjenega razmerja zadobilo. Zdaj ležò od narave izdrete klade na površji v površni meri 30 kubikmetrov, ktere bi se pa za porabo odbrati in razklati morale.

Res da je bilo to zares lepo kamenje zavolj njegove lege—kot med druge hribe vrinjeni kegelj—posebno dokler prek Idrije se ni bilo ceste, odesu naravnoslova skoraj popolnoma odtočnjeno; govorilo se je sicer že davno od njega, toda večaki se ga do letos niso lotili, razun g. Franca Gorjupa iz Gorice, kateri je uže davno to kamnje začel kopati in tudi obrtnike na ta zaklad opozoroval na tržaški in dunajski razstavi, na katerih obeh je razstavil krasne plošče tega marmorja. Skoda zares, da nam morajo ptujci pot kazati k zakladu, kateri pred domačim pragom leži, in si sami pomagati ne znamo; pečenko ptujcem pripuščamo, sami s kostmi zadovoljni.

Omenim dalje, da kaže ta iz različnih in mnogobarnih kamenov sestavljeni marmor, če je zbrusen in likan, jako čedno i leskeče lice, in je pripraven za nežna dela. Pusti se dobro obdelovati na vsaki način; tako n. pr. za preobleko slopov (stebrov) za mizne plošče, za balustre, za podboje, za nagrobne kamene; izdelava se iz njega lahko školjka za studence, (takih je že nekoliko popolnoma izdelanih v zalogi) plošče za tlak itd. Porabi se lahko tudi v sestavi prav dobro, ker je zavoljo njegove trdobe zmožen na vsaki kubčni palec najmanj 50 stotov naklade prenašati.

Omeniti vredno se zdi, da se je to kamenje že ob času Rimljanov nekoliko rabilo; nekteri kosi so menda še v hiši grofa Coronini-ja v Gorici prav dobro ohranjeni in iz novejšje dobe so one v hišna vrata vdela ne plošče na Mels-ovi palači v Gorici na Travniku. Zraven tega se je tudi že v starodavnih časih to kamenje rabilo za nektere notranje cerkvene naprave, kakor tudi za nagrobne kamene.

Podvzetnika lete obrtnije sta gg. civilni inženir

kraji votel.— Bil je to prav isti cekin, katerega je videla večerj pri baronu.—

Osupnenost obeh gospij se je pa le še bolj povečala, ko Ida odgrnivši po polnem pismo jame čitati:

Draga mi gospica!

Ker ste sinoči tako hitro izpoznali svojo lastnino, nadejam se, da Vam nijsem več neznan.

Niè novega Vam ne povem če Vam račem takej odkritosrčno, da sem bil jaz oni—berač, kteremu ste pred šestimi leti vrgli v klobuk priloženi cekin. Od tistega časa nosil sem ga kot dragocen spomenik na nekdanje mračne in hude ure. Toda o vsem tem bode Vam natančneje poročal kopeljski zdravnik, gospod Dr. N., koji Vas bode v kratkem obiskal.

Povem Vam samo le, da od večerejšnjega dneva nosim naj višo nebeško srečo v svojem srci, od večerj, ko sem Vas po dolgih šestih letih zopet videl!

Hodil sem vsako leto k Srečevrelecu nadejaje se, da Vas bom tu zopet enkrat našel; večerj me mi je spomnila gorka želja

Ljubezniva Ida! vračam Vam ta-le cekin, katerega ste mi dali nekedaj kot milodar; Vi pak dajte mi zanj Svoje blago srce, svojo rokò! Bodite milosrčni do mene, kakor ste bili pred šestimi leti, kajti brez Vaše ljubezni bi bil jaz še revnejši, nego sem bil takrat.—

Ne zahtevam, da mi koj odkrijeta, če me ljubite ali ne, nego le to Vas prosim, da pri svojej gospej materi, katero jaz velečislam, dobro besedo zá-me poročete, ko pridem je prosit za Vašo rokò,—za rokò naj bla-

Jedva oživela. Pomenljivo je tudi, da je namestništvo tehniški komer. prepovedalo. Skoro vsi tehniki so se bili namreč udeležili nemškega komersa.

Opomnim naj še, da so nam Nemci vedno prerovali, ka se naš komers ne bude izveršil brez tepeža. A prišlo je ravno nasprotno. Nemška kerv sama med seboj se nij mogla terpeti in ohladila je svojo jezo pred zaključkom komersa v medsebojnem tepežu, katerega se je zlasti burschenschaft Franconia udeležila. Če so torej Kärntner Blatt in po njem drugi časniki pisali, da so se Slovani in Italijani že po prvem študentovskem zboru topli, je to perfidna laž in gerdo natoleovanje, ki skuša vse, kar nij nemškega, v najneugodnejši luči pokazati in pred svetom očerniti. Komur so naše razmere znane pač lahko s persti otipa, kedo mir kali in neslogo seje.

Politični pregled.

V drž. zboru nij bilo zadnji teden prav nobene važne seje; ministerstvo še nij odgovorilo na interpellacijo opozicije.—Sklepalo se je o tem, kako naj se nalagajo denarji sirot, kako naj glasujejo komisije za odvezo zemljišnih davkov, po tem je Fux interpeliral, ali hoče vlada na to delati, da se loči Vratislavski škofja in Steudel je grajal vlado, češ, da se ne ozira na domačo obrtnijo, ampak da svoje državne potrebe na tujem naročuje. Poslanec Kopp je vlado interpeloval zaradi civilnega zakona in zaradi pravic starokatoličanov.—Nemški liberalni listi se boje, da ne bo nič iz vsega tega, da smo v Avstriji nazadovali gledé liberalizma, česar je največ kriva velika revščina in strašna p. rjenost. „Cittadino“ pa odgovarja na to, da ne samo Francozki filozofi 18. stoletja, ampak tudi slabo finančno gospodarstvo ministra Neckarja pod Ljudevitom XVI. je bilo krivo velike prekucije l. 1789.

V drž. zboru so tudi predložili moravski poslanci petico brnskih delalcev, ki zahtevajo, naj se tiskovni zakon popravi v zmyslu svobode, naj se zakon o združevanju v tem zmyslu prenaredi in naj se uvede občna pravica glasovanja. Vse lepo in dobro, če bi bili ustavoverci v resnici liberalni; ali oni žrtujejo svobodo v Avstriji tako sladki nadvladi. A ta sofisticni princip se bo še strašno maščeval nad Nemci; oni kopljejo jamo svobodi, a naj gledajo, da ne padejo sami v to jamo.—

V Reichenbergu na Pemskem je bil 21. t. m. obrtniški shod, katerega se je vdeležilo 1500 obrtnikov, ki so se enoglasno izrekli proti vladi, češ, da avstrijske industrije nič ne podpira. Reichenberčani prvi Beustovci se zdaj pritožujejo čez naredbe njih ljubljence; torej so prišli do spoznaja in uže kličejo: „mea culpa.“

V gospodsko zbornico je cesar imenoval na vse življenje fem. grofa Folliota, opata Helfferstorferja, opata Liebscha in dež. sodnijskega svetovalca barona Scharschmida.

Lvovski mestni zbor je volil v dež. šolski svet dr. Czerkawskega. Ta volitev je demonstracija proti ministerstvu in posebno proti Stremajerju.—Grof Pototzki je imenovan za namestnika v Galiciji; sliši se tudi, da bo cesar odstavil ministra za Galicijo, Zemialkowskega in na njegovo mesto poklical Poljakom bolj priljubljeno osobo.—S tem hoče nekda ministerstvo sепet pomiriti Poljake, da se ne bodo zedinili z opozicijo. Morda se bo ministerstvu tudi to posrečilo, ker Poljaki nijso prav nič stanovitni in ker se rajši pečajo z utopijo poljskega kraljestva, nego pa se zboljšanjem stanja v Galiciji in sploh v Avstriji.

Poljakom se dopada zmešnjava v Avstriji, ker morda mislijo, da bodo iz evropskih homatij vlekli kak dobiček za-se.

Dve visoki osobi sti umrli te dni; prvi je vojvoda Modenski, ki je izgubil leta 1860 svojo deželo na Italijanskem in od tistega časa živel v Avstriji, ker je bil ud naše dinastije in tudi avstrijski general. Vojvoda modenski je bil morda največi, najupljivjši in najbogatejši konservativec, podpiral je svojega stričnika Don Karlosa na vso moč in se je tudi ptezal za družega svojega stričnika grofa Chamborda.—Nij bil še prav star, imel je 57 let in njegova smrt je vsem konservativcem tako velik vdarec, da konservativni listi vsega sveta njegovemu spominu posvetujejo dolge, tužne članke. Drugi pa je kardinal Rauscher, dunajski nad-

škof in primas avstrijski, kateri je umrl predvečrajšnem v 79. letu po prav kratki bolezni. Ranjki je bil v Avstriji ena najmenitnejših oseb; on je sklenil konkordat mej Avstrijo in rimskim stolom, po tem pa je bil v vsih verskih zadevah vedno močno upliven pri dvoru in ministerstvu; kot politikar je bil centralist in je kot tak zabranil v Avstriji marsikako postavu, ki je bila obrnjena proti katoliški cerkvi. Ker je bil mogočen posredovalec mej Dunajem in Rimom, zgubi v njemu papež veliko zaslonbo in katoliški svet enega najmožnejših načelnikov; opozicija avstrijska pa nasprotnika jako nevarnega, kateri je nameraval avstrijsko duhovstvo sprijazniti z centralistično osnovo Avstrije.

Ogrski zbor je z 265 proti 60 glasovi sprejel proračun.

Zunanja politika postaja čedalje bolj zanimiva. Vidi se iz vsega, da velevlasti, tudi severne, nijso tako popolnoma edine glede jntrovega prašanja, kakor oficijozni listi trde,—posebno pa gre Anglezki za kožo, katera dela na vse kriplje, da bi vzbudila rivalnost mej Avstrijo in Rusijo.—Prvi angleški list, „Times“, je prinesel članek, v katerem Avstriji naravnost nasvetuje in ponuja, naj zasede Bosno in Hercegovino; a naši ustavoverski listi so planili nad „Times“ in so začeli sепet pisati proti vsaki pridobitvi Avstrije na slovanskem jugu, češ, da bi postala taka politika Avstriji jako nevarna; nekateri listi celo pravijo, da je ta ponudba perfidna, ker meri na to, da bi se Avstrija in Rusija razdvojile. Tudi srbski listi so protivni vsaki intervenciji Avstrije in svetujejo, naj pusti narodom na Balkanu prsto roko, da se sami osvobode.—Politiko neintervencije menda zagovarja tudi Rusija, ki skrbi zato, da vsi ostanejo daleč od sklode. V soglasju s tem je tudi velevažna vest iz Cetinja, katero potrjujejo tudi vladni listi, da je bivši Srbski minister Hristič prišel v Cetinje, da sklone v imenu srbske vlade veljavno državno pogodbo s Črnogoro, vsled katere boste na spomlad obé državi napovedali vojno Turčiji; Srbija bode nekda pomagala knezu Nikolu z denarom in po srečni vojni in zmagi dobi Črnagora Hercegovino, Srbija pa Bosno. Za to pogodbo tiči, kakor se poroča iz gotovega vira, tudi Rusija, katera bi po taki osnovi kar naenkrat prerezala nit zviti diplomaciji. Gorčakov je prišel v Berlin in konferira z Bismarkom; da je ta shod dveh prvih evropskih državnikov jako važen, lahko vsakdo vgame, gotovo se bosta konečno dogovorila o rešenju orientalnega prašanja. Tudi Francozka je nekda popolnoma porazumljena z Rusko in noče nič vedeti ob angleških spletkah, kar se John Boulu močno kadi v nos. Mi smo vganili, da bo tako prišlo, ker je Avstrija toliko časa odlašala, da jo je Rusija prekosila.

V Bosni Turki še zmerom strašno mesarijo in pustošijo, polovica vasi je vpepeljenih.—Turki se nekda v resnici boje, da Avstrija zasede Bosno; velik strah vlada mej Turki pred Molinarijem in vodjem Hubmajerjem, ki bode skoro gotovo na novo organizoval ustajo v Bosni. V Bulgariji pa nekda Turki tako gospodarijo, da kristjane prav silijo k ustaji; na spomlad bo skoro gotovo vsa Bulgarija v ognju.

V Hercegovini pa se pripravljajo Turki in ustaši na odločilno, veliko bitko.—Ali-paša in Rauf-paša vse moči koncentrirata, da bi v Nikšič živeža pripeljala.—Pa tudi ustaši se zbirajo in se nadjajo, da bodo skupaj spravili najmanj 8000 hrabrih junakov.—Če ustaši zmagajo, po tem je Hercegovina popolnoma osvobojena; Nikšič in Trebinje in vse druge glavne posicije pridejo v njih roke in potem lahko precej prokličejo narodno vlado.—Morda se mej tem ko mi to pišemo uže bije krvava bitka, da bi le zmagali naši bratje.

Garibaldi je te dni rekel nekemu prijatelju: Italijanski prostovoljci v Hercegovini naj si pred vsem prisvojijo deželni jezik, naj česté žene in naj bodo prizanesljivi narodnim navadam ter naj se bojujejo hrabro na strani tega naroda, ki je še nepokvarjen in bode gotovo dosegel svobodo in si osvojil tudi znanost in omiko evropsko.—Garibaldi je torej pravi svobodnjak, ki želi vsem narodom svobodo in napredek.

Razne vesti.

(**Odlikovanje**). Njih. Vel. cesar je imenoval g. grofa Ernesta Coroninija-Kronberg iz Gorice dvornega komornika.

(**Porotne sodnje**) 4. sessija bode začela 7. decembra 1875, in so zdaj, kakor se razvidi iz sledečega imenika, skoro sami italijanski porotniki; evo jih: Glavni porotniki: Kerpan Andrej iz Zabelj, Marinič Luka iz Gorice, Capellani Valentin iz Gorice, Zucchiatti J. iz Gorice, Seitz Dr. Ed. iz Gorice, Clement Tomaž iz Gorice, Fogar Alojzi iz Gorice, Cesciutti J. iz Gorice, Drechsel Bar. Ant. iz Gorice, Mauer Jakop iz Gorice, Clementin Alojzi iz Gorice, Schefzok J. iz Gorice, Furlani Miha iz Gorice, Godina Daniel iz Ajdovščine, Mezzorana Jakop iz Gradišča, Jakoncic Jožef iz Dolenje, Baselli baron G. B. iz Gradišča, Pellegrini N. iz Gorice, Perini G. iz Gorice, Cicogna A. iz Ogleja, Pressel Miha iz Tolmina, Lassig Andrej iz Benč, Lapanja Andrej iz Ponikve, Riavec Jošt iz Oseka, Venuti P. iz Gorice, Zagar Andrej iz Serpenice, Pahor Stefan iz Gorice, Potatzy G. iz Gorice, Falzari M. iz Kormina, de Finetti G. iz Gradišča, Messenio Karol iz Ronk, Licen Dr. J. iz Gorice, Gergolet Lovenc iz Doberdoba, Erseitig Anton iz Gorice, Obizzi Marchese France iz Gorice, Munič France iz Gorice

Namestniki: Lorenz Franc iz Gorice, Petz K. iz Gorice, Morelli Dr. de Filip iz Gorice, Maurovich Dr. J. iz Gorice, Spiegelfeld bar. iz Gorice, de Zattoni Sigismund iz Gorice, Ulm France iz Gorice, Zuccato Vincencij iz Gorice, Tausani Valentin iz Gorice.

(**Slavcev koncert in prva pevka poskušnja**). Kakor je po „Soči“ in „Glasu“ bilo uže objavljeno, bode prva koncertna beseda „Slavčeva“ 30. decembra t. l. in sicer v goriškem gledališči. Čisti dohodek njen po vsah odbitih troških je namenjen v prid ubogih pripravljencev goriškega učiteljskega. Pole se bodo naslednje pesni: 1. „Slavčev“ spев, zbor,—speval Simen Gregorič, vglasbil Avg. Leban; 2. Tam gde stoji (Bisernica, str. 3), poluzbor,—vglasbil V. Lisinski; 3. Naj viharja moč razsaja, zbor,—speval dr. J. R. Razlag, vglasbil Ant. Hajdrih; 4. Nek dušman vidl (Bisernica, str. 9), zbor,—speval V. Vasič, vglasbil Dav. Jenko; 5. Domovini, zbor, samospев in dvospев s spremiljevanjem glasovira,—speval Andrej Praprotnik, vglasbil Avg. Leban; 6. U boj (Bisernica, str. 26), zbor,—speval Fr. Markovič, vglasbil Ivan pl. Zajc.

Prva pevka poskušnja bode 2. decembra t. l. v goriškej čitalnici točno ob 10. uri predp.—Gg. pevovodje naj blagovole pridno uriti svoje pevce ter vnehati je, da se kolikor mogoče mnogobrojno udeleže te prve poskušnje, pri kateri se mej sabo spoznajo ter da se na njenej podlagi nadaljujo pevске vaje posameznih pevskih oddelkov. Ob enem naprošeni so gg. pevovodje, da prineso k pevski poskušnji doposlane jim „Bisernice.“ Pesni sub 1. 3 in 5 („Slavčev“ spев, Najviharja moč razsaja, in Domovini) razdelo se in nauče še le pri pevскеj poskušnji, ker se kamnotis stoperv do tega časa doverši.

Gg. pevovodjam iz oddaljenih krajev, ki jim ne bode mogoče udeležiti se pevске poskušnje, dopošljemo napeve sub 1, 3 in 5 kaj po poskušnji.

Ako bi število doposlanih glasov kakeju g. poverjeniku ne zadostovalo, naj blagovoli pri „Slavčevem“ pevovodji, g. Hribarji, oglasiti se, da mu ko, dojde še nedostali glasovi.

Vsi načelniki pevskih oddelkov naj naznanijo predsedništvu pred ko mogoče, koliko pevcev bo prišlo in koliko in kake podpore bo treba za dotični oddelk. Vse to mora biti, da odbor o pravem času preskrbi stanovanja in vse drugo.—Načelniki oddelkov naj posebno gledajo na to, da bodo njihova poročila točna in natančna in naj pazijo na največo ekonomijo. Došla so tudi krasna pevška znamenja; kedor želi uže zdaj tako znamenje, naj pošlje denarničarju Slavca 25 soldov.

(**Za goriško deklitko vadnico**) ste imenovani učiteljci gospodični Ema Toman in Waller; prva znana dobra Slovenka, ki bode podučevala na slov. oddelku, druga Tirolka, ki menda zna samo nemško.

(**Hubmajer**) je bil v Zagrebu, kder so napravili narodnjaki njemu na čast velikanski komers; v napitnicah se je povdarjalo osvobojenje uboge raje in pa vzajemnost jugoslovanska.

(**Ugovorna obravnava**) zaradi konfiskovanih članokov v Soči št. 43 in 44 bode 3. decembra t. l. pri okrožni sodnji.—Zadnji petek je sепet segla policija po našem listu zaradi uvodnega članka „Naša glavarstva.“ Tudi predzadnji „Narod“ je bil zasežen prav tako denašnji in faktično ne vemo več, kaj bi pisali, da ne pridemo sепet v klešče. Zadnji „Isonzo“ je bil tudi zaplenjen zaradi vesti o smrti vojvode modenskega. Menda je nastopila novo doba.

(**Konfiskacija**) V Ljubljani je policija konfiscirala nekemu Rusu mnogo orožja, ki je bilo namenjeno za Hercegovino.

Nekateri goriški Slovenci so, kakor se sliši, vrnili se iz Bosne in odšli v Hercegovino. Orožja je nekda dosti došlo ustašem iz Rusije in iz Švajce. 6 kano-

(Graf Chamberlain in don Alfonso) prideta menda 6. t. m. v Gorico in ostaneta tukaj 6 mesecev.

(Nadalje se darovali za Hercegovinske sirote.)
Vitalnica v Derubergu čisti dohodek v ta namen napravljene besede 30 gold. Prosimo še darov.—

(Na pred soditje.) Danes 23. je končala na c. kr. okrožni sodnji I. F—jeva, 8 mesecev stara pravda proti A. B. iz Solkana zaradi žaljenja časti. B. je popolnoma za nekrivega spoznan, ob enem mora F. 6 f. za stroške povrniti. B—eva stranka je le slovensko govorila. Zastopal jo je naš vrlji odvetnik g. Dr. Jakopič.—Pil.

(V solanski čitalnici) dne 27. novembra 1875. Veselica s deklamacijo, petjem, glasbo plesom in igro: Uskok in komičnim kupletom „Isak Silberstein“. Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. Vstopnina 40 s. za osebo. Gospodje, ki se plesa udeležijo, doplačajo 80 sld. K tej veselici uljudno vabi Odbor.

(Nedeljsko predavanje) na „narodnej učilni“ v Materiji v Istri se prične popoldne 28. nov. t. l. o 3. uri. Taj poduk bode za odraslo mladino in za stare ljudi obeh spolov. Najprvo predavanje bode o metrični meri. Predavalo se bode nazorno, t. j. i uteži nove vage, meter i steklena posoda se bode kazala v natornej obliki, kakoršna se bode rabila. Druge nedelje za tem se bode govorilo o kmetistvu z oziranjem na istranske odnose.—Da ne bode enega ali drugega bodoče leto kakova tržaška branjevka ukanila za kacih 10 naušek itd., nadjam se, da narod uporabi moje predavanje.

Pernišek Blaže, narodni učitelj.

(Nesreča vsled nemarnost). Sredo 24. t. m. je pustila neka mati v kovaški ulici triletno deklico samo doma. Nesrečno dete se je preveš približalo ognji, obleka se jej uname, klicalo je na pomoč, a nemarni roditelji so prekesno došli in otrok je vsled opekin danes umrl.

(Tatvina). Minuli tvorek so ponočni potepuhi predrznili se z največjo pridnostjo, vrtati leseno okno Travanove štacune, v gospodski ulici, a bili so še o pravem času zapaženi in so srečno peto odnesli.

(S Krana se nam piše), da so te dni našli pri Šenpolaju neko ženo ubito prišedšo iz Tersta. Daljša poročila pričakujemo.

(Utoniti se je hotel) neki 70 letni starček iz Cepovana doma pri Slapu v reki Idrijci, a čutši, da je voda premrzla, se poprime za vejo in je v tem položaji čakal, da so došli ljudje in ga iz vode potegnili.

Poslano.*)

Na Trnovem, v tominskem okraju, sem jez začel popravljati hišo; vzdignil sem jo in s korei pokrili, ker sem pa hotel dati svoji hiši nekaj bolj civiliziran obraz ter napraviti tudi stranišče, so komunski možje Trnovski meni to kar naenkrat prepovedali in rekli, da jez v svoji hiši na lastni zemlji ne smem imeti stranišča, češ da bi bil potem smrad v naši vasi itd.

V Trnovem tedaj nij pripuščeno drugo, nego naravno stranišče in naši komunski očetje so v tem obziru res tako filozofično postopali, da jih moram tukaj posebno pohvaliti in priporočiti drugim županom, če bi kedaj hoteli kaj prav modrega skleniti.

Na Trnovem 25. novembra 1875.

Janez Krainc mp.

V št. 46. „Soče“ je dopis iz Bat, v katerem se čita mej drugem: „Naš magnat, pa predsednik [krajnega šols. sveta, zatira šolstvo, mesto da bi ga podpiral. Ako hoče uzroke poizvedeti, se mu jih lahko pedagogično dokaže. Sklenil je še celó g. učitelja, kateri je celó občini priljubljen, razun njemu, iz Bat spraviti, kakor g. Kebra itd.“ Krajni šolski predsednik sem jez in tedaj te razaljive in lažnjive besede prav mene zadevajo. Ker pa g. dopisnik pravi, da vse lahko dokaže, ga jez s tem pozivljam, naj nastopi javni dokaz in naj se ne skriva, kakor tihotapec, pod krinko brezimnosti, kajti drugače ga jez javno imenujem lažnjivca in nizkega obrekovalca.

Jez verujem, da je g. učitelj priljubljena oseba; kje in zakaj? to hočem denes še zamolčati in če ga kedo spravlja iz Bat, nijsem gotovo jez tisti, ampak gospod učitelj sam po njegovem vedenji.

Kar pa dopisnik o g. Kebra govori, zdi se mi, da prvega vest na prvem kraji tešči.—Oglasite se torej g. dopisnik, če nočete nositi madeža lažnjika in obrekovalca; jez sem zmirom pripravljen Vam še marsikaj dokazati.

V Batah 24. novembra 1875.

Valentin Stanič mp.

Iz Tomina 21. novembra. Na članke iz Tominskega št. 41. in 42. odgovorjemo, da kar brado in mošno našega velikaša zadeva, se nima nasprotni velikaš z našim nič kaj šaliti. Tudi on zna dobro vodo na svoj malin obračati, in prav je. Kde mu more to zameriti, dokler nobenemu krivice ne dela. Da je pa naš velikaš prav tako sebičen, kakor naši mladi nasprotniki terdijo, ni res. Če je kakor župan za svoj kraj in za cesto čez Hum skerbel, je storil svojo dolžnost. Drugi župani naj skerbijo pa za svoje čerte, če previdejo, da so za njih kraj potrebne. Da je pa naš velikaš pri cesti čez Hum in pri mostu v Polubini čez 3000 f. za same mojstrije iz lastnega premoženja v blagu in denarju založil, in lastno kupcijo v drugih krajih zanemaril, vedo dobro naši nasprotniki, ki so o Iderških cesarskih gozdnih pogodbah skleпали, ki so bile s prva našem velikašu namenjene. Znano je, da baron Baffa je bil cesti čez Hum tako nasproten, da bi se ne bila začela, ako ne bi bil naš župan svojih ramen podložil. Je li to sebičnost?—Pod mostom čez Tominsko je on imel tri hiše, ki so stale 800 t. in vertič zraven, in ko se je cesta na Škirenku delala, so bile te hišice z vsim prostorom okoli zasute, in naš velikaš ni zato zahteval nobenega odškodovanja, še toliko ne, da bi se prostor zopet potrebil. Je li to sebičnost? Ko je v Tominu županil, smo dobili zidani most čez Sočo in dva lesena mostova čez Tominko in čez Bačo, in vender so občinske naklade komaj deseti del sadanjih znašale. Sebičnost toraj ni atribut našega velikaša. Njegova ljubčen do bližnjega spričujejo ubogi celega okraja, in vsi ki ga bolj na sanjko poznajo. To zastran brade.—O mošni očitaje nasprotniki našem velikašu, da je iz nič velikaš postal. Pa ta pot, kakor je bila njemu, je vsakemu odperta. Bodi pošten, boš imel zupanje pri ljudeh, kredit; bodi priden in varčen, postane bogat. Da človek po tej poti bogat postane, je njegova naj lepša čast. Boljši je biti zaviden, ko milovan.—Pustimo rajši vsakemu svoje poštenje. Winklerja tudi mi prav iskreno ljubimo. On je skrbel, z eno besedo za vae, in če se je pod njegovem predsedništvom kaj prenallega sklenilo, je le večina glasov kriva, kateri se je on zmiraj parlamentarno podajal. Tudi Grossmanu pustimo njegove zasluge in čast, da se je junaško boril proti baron Buffovi silovitosti, po svojem prepričanji skerbel za napravo potrebnih mostov čez Sočo, Tominko in Bačo in za tisto cesto, ki odpira pot pridelkom ednajstih naših vasi in Bohinskim zakladom, in ki je najkrajši čerta med Gorenskem in Čedadom.

Da naš velikaš Modrejsko cesto zagovarja, ni ne pregreha, niti razžaljenje druge stranke. Vsak sme svobodno misliti o javnih zadevah in tudi svoje misli drugim razodevati, da se prevdarjajo. Pa obravnava mora biti mirna in prijazna. Žalostno pa je za res, kedar se možje, ki so kinč in ponos celega okraja, med seboj kausajo in zaradi nasprotnih misli časopise s sramotnim očitanjem polnijo. Kaj poreče narod, kaj majka Slava?!

pl. Premerstein m. p.

*) Uredništvo nij odgovorno ne za obliko ne za zadržaj.

S 1. novembrom prevzame podpisani restavracijo pri

„Marcini-ju.“

Skrbel bode za izvrstno jed in pijačo, točno postrežbo po najnižji ceni.—

Priporoča se torej slovenskemu občinstvu, da ga obiskuje.—

Emil Mandler.

Tomaž Rosenberger

naznanja sloveskemu občinstvu, da je sopes odprl „Restavracijo „All' Europa“

na Travniku ter izročil nje vodstvo Antonu Mainardi-ju, dozdej odgovornemu natakarku pri Marcini-ju. V tej novoodprti restavraciji se bode točilo samo najboljšje marčno pivo (Export Märzen), izvrstna domača, vipavska in furlanska vina in postrezalo se bode gostom z izglednimi porcijami okusnih jedi—in vse to po najnižji ceni.—

Vsako nedeljo in vsak praznik bode v glavni, veliki dvorani godba. Obiskujte pridno „Evropo“, dobro in dober kup boste jeli, pili in zabavali se.—

Velika zaloga

tehtnih batov za novo meró medenih in železnih uradno boliranih po najnižji ceni.

KARL pl. MULITSCH
v raštelu št. 460.

Hiša na prodaj

Hiša na prodaj.

V Idriji je sredi mesta trinadstropna hiša z 13 sobami, kuhinjo, jako primeren, velikim hramom za kerčmo in lepem vertom, prostovoljno na prodaj; cena jej je 2500 fl.

Kupaželjni naj se blagovolijo pri uredništvu „SOČE“ oglasiti.

Hiša na prodaj

MARIBORU

Ces. kralj.

dvorni puškar

Ivan M. Erhart,

v Mariboru priporoča:

Puške dvocevke od predej za nabijati iz železa od 11 gl.—kr.
(do najvišje cene.)

Puške dvocevke od predej za nabijati iz svila (drota) 16 „ — „
(do najvišje cene.)

Lefauscheux (lefošé) iz svila od 22 „ — „
(do najvišje ceno.)

Lencaster (lenkaster iz svila od 40 „ — „
(do najvišje cene.)

Revolverje 7 „ — „
(do najvišje cene.)

Pistole dvocevke 2 „ 40 „
„ enocevne 1 „ 20 „

MARIBORU

Najcenejše in najboljše

Žepne ure

prodajam po sledeči ceni:

- Za samo 3 gl. dobi se ura za delalca prav dobra.
- Samo 4 gl. 50 kr. ženska ura iz Alfenied-srebra prav lepa in točna.
- Samo 6.50 elegantna cilindrska ura iz Britanija srebra.
- Samo 8. prava angleška 13 lotna srebrna cilindrska natančna in garantirana ura.
- Samo 9. lepa, elegantna ura, cilindar srebrna za dame, z garancijo.
- Samo 13. 14 do 15 sreberna precizna anker-ura močna v srebru in natančna, tudi garantirana.
- Samo 13. 50 prava angleška ura iz Talmi—zlata-remontoir po novem sistemu Ros skopf, ki se navija brez ključa.

Te ure so po vsem svetu poznane zaradi lepote in natančnosti, katero zadnjo garantujem. K vsaki pri meni kupljeni uri pridenem gratis primerno verižico iz Talmizlata.—

J. Kann,

Wien, Stadt. Wollzeile, N.ro 21.

Pismena naročila se točno izvršujejo proti pošiljavi denara, ali pa s povzetjem,

Epilepsijo

(božjast) zdravi po pismenem potu specialni zdravnik Dr. KILLISCH, Neustadt, Dresden (Sachsen) Uže čez 8000 dobrim uspehom ozdravljenih